

Hondenfokker en -liefhebber Anne Plomp over euthanasie:

‘Liever een week te vroeg dan een dag te laat’

Met heel veel liefde fokken en houden Anne Plomp en Wouter Lemmen uit Hilversum Barbets. Het afgelopen jaar was een rampjaar: maar liefst drie van hun honden overleden relatief kort na elkaar. En in twee van de drie gevallen ook onvoorzien. In dit artikel vertelt Anne wat dit voor hen betekende en hoe zij met dit verlies omgingen. ‘Bekijk het vanuit de hond: is er zicht op kwaliteit van leven.’

Alba (14,5)

‘Alba stierf op 27 juli 2023. Bij haar was het echt een kwestie van ouderdom. Ze had geen echte klachten. Op zekere dag wilde ze niet meer opstaan. Ze kon wel, maar wilde simpelweg niet. Ze had geen pijn, was niet ziek, maar ze wilde niet meer. Dan weet je als eigenaar: dit is een oude hond, ze is op. Het is goed zo, we laten haar inslapen – hoe verdrietig ook. De dierenarts heeft de euthanasie bij ons thuis uitgevoerd. Onze andere honden, Wouter en ik waren erbij. Alba is rustig, zonder pijn, op de bank van ons weggeleden. Mooier kon het eigenlijk niet.’

Watson (4,5)

‘Watson, een achterkleinzoon van Alba, stierf op 2 augustus 2023. Hij bleek uitgezaaide kanker in de longen te hebben. Hij was op zeker moment zo ontzettend benauwd dat we echt niet anders konden beslissen dan euthanasie. Twee weken daarvoor merkten we dat er iets mis was: hij ging slechter eten. Bloedonderzoek leverde niets op. Toch ging het steeds iets slechter, zodat we besloten tot verder bloedonderzoek, een buikecho en een longfoto. De longfoto gaf uitsluitsel dat er iets mis was in de longen.

‘De kliniek was in dit proces steeds heel open en eerlijk over de bevindingen. Het kon longontsteking zijn, en dus begon men met behandeling daarvan. Maar diezelfde middag werd hij zo benauwd dat ik heb gevraagd om opname om hem zuurstof toe te kunnen dienen. Een specialist stelde vervolgens vast dat het gevorderde longkanker was. We zagen af van nader onderzoek, omdat we zeker wisten dat euthanasie het beste was. Zo snel mogelijk. Ook in dit geval wilden wij onze andere honden erbij hebben, en dat mocht. De kliniek had een mooie, grotere ruimte geregeld en heeft ons prima begeleid. Ondanks het grote verdriet was het een mooi afscheid.’

Lotus (11,5)

‘En er volgde nog meer ellende: op 6 december 2023 overleed onze Lotus. Ze viel af en begon veel te drinken. Op 4 december had ze ’s ochtends overgegeven. Onderzoek wees uit dat ze diabetes had. Omdat dit bij ongecastreerde teven vaak wordt veroorzaakt door hormonen, besloten we met de dierenarts tot verwijdering van de eierstokken. Dat zou tot verbetering moeten leiden. Maar inmiddels hoorde men ook een hartruis, waardoor de narcose meer risico opleverde. Ook over dit risico was de kliniek weer heel duidelijk en open.

‘De operatie ging goed, ik kon er de hele dag bij blijven. Ze werd goed wakker, en was in goede conditie. We bleven bij haar slapen vol goede moed, maar om een uur of 1 ’s nachts bleek ze opeens niet meer te ademen. Ze was letterlijk weggeleden... Haar hart had de narcose niet

goed doorstaan. Let wel: dat kan ook bij compleet gezonde honden gebeuren. Zo namen we afscheid van onze derde hond. Heel verdrietig.'

Advies

Heeft Anne nog een advies aan mensen die in een zelfde situatie terechtkomen? 'Heb je een hond op leeftijd, dan is het altijd goed om te bedenken hoe jij wilt handelen als het zover is. Ons motto met betrekking tot euthanasie is: liever een week te vroeg dan een dag te laat. Wees realistisch. Bekijk het vanuit de hond: is er zicht op kwaliteit van leven? Dierenartsen kunnen veel. Maar niet alles wat kan, is altijd ook in het belang van de hond. Behalve de dierenarts, die vooral gericht is op behandeling, heb je ook veel aan mensen om je heen die je kunnen helpen met het nemen van de juiste beslissing. Zij hebben meer afstand en kunnen het helder benaderen.'

Alba, Watson en Lotus zijn gecremeerd. Anne: 'We hebben drie as-bussen in de boekenkast staan. Daarvoor in de plaats komen nog drie mooie urnen die we speciaal laten ontwerpen.'